

בהעלותך את הנרות...

דבר אל אהרון ואמרת אליו
בהעלותך את הנרות – לא מובן מאליו.
אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות,
ארבעים שנה במדבר אהרון הדליק האורות.

פרשת המנורה נסמכה לנשיאים,
 לעודד את אהרון מאווירת הנכאים.
 מאחר שבחנוכה לא קיבל שום תפקיד,
 הוא ידליק הנרות, הוא יישא הלפיד!

המנורה מורכבת משבעה קנים,
 שישה בצדדים ואחד מלפנים.
 נוצרה כולה ביציקה אחת,
 מזהב טהור ובעיצוב מיוחד.

היצרן הוא, הכירו, הצורף בצלאל,
 היצירה, כידוע, סמל מדינת ישראל.
 בהטלת המטבע ב"עץ או פלי" –
 יצאה מנורה? אות כי מזל לי.

בהמשך המקור לעקרון בן גוריון,
 "תורתו אומנותו" נמצא כאן דמיון:
 מגיל עשרים וחמש בן שבט לוי צועד,
 יבוא לצבוא צבא בעבודת אוהל מועד.

ובשנה השנית לצאתם ממצרים,
בארבעה עשר יום בין הערפים,
יעשו בני ישראל את הפסח במועדו,
ככל חוקותיו ומשפטיו תעשו אותו.

מי שלהקריב הקורבן מנועים,
לנפש אדם היו הם טמאים.
 הגיעו למשה עם עניין עקרוני,
 ובעבורם המציאו את "פסח שני":

מי שהיה בדרך או הלך להלוויה,
 קיבל הזדמנות של חודש דחייה.
 ב"ד באייר הקריבו, הפעם גם חמץ,
 יום זה גם בימינו פְּיוּם-טוב נאמץ.

בתקופת המדבר לא היו הגברות,
עשה לך מכסף שתי חצוצרות.
ותקעו בהן – ונועדו אליך כל העדה,
ואם תרועה יתקעו – אז תחל הצעדה.

וכי תבואו מלחמה בארצכם,
 והרעתם בחצוצרות ונושעתם מאויבכם.
 (וגם בתרגיל "עורף לאומי",
 ישמשו לצפירה לפינוי מקומי).

"ויהי בנסוע הארון ויאמר משה" (ציטוט)
 (בהוצאת ספר תורה שרים בהתלהבות)
"קומה ה' ופוצו אויבך
וינוסו משנאיך מפניך."

ותדבר מרים ואהרון על-אודות,
 על אשתו של משה ריכולים וסודות.
והאיש משה עָנוּ (בלי הגזמה)
מכל האדם אשר על פני האדמה.

וירד ה' בעמוד ענן פתח אוהל מועד,
 את אהרון ומרים "שטף" בקול רועד:
בכל ביתי נאמן הוא עבדי משה,
ומדוע לא יראתם לדבר בו קשה?

על חטאה של מרים בלשון הרע,
 קיבלה היא עונש לחלות כמצורע.
 על סיפור המרגלים והתרגיל המלוכלך,
 בשבוע הבא בפרשת שלח...

אייל לר

